

## Μητροπ. Βεροίας: “Η ψυχή μας ζητά τα πνευματικά”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Κάλεσμα αγάπης προς του πιστούς να ανοίξουν τις καρδιές τους και να δεχθούν τον Χριστό απηύθυνε την Κυριακή 16 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, μετά τη λειτουργία τον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Νεοκάστρου επί τη εορτή του Αγίου Μοδέστου.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα».

Λίγες ἡμέρες μόνο μένουν ἀκόμη μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, καὶ ὅλοι προ-ετοι-μα--ζόμεθα γι' αὐτὴν τὴ μεγάλη ἐορ--τὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ κόσμου, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο πού κρίνει καὶ νομίζει ὡς ὀρθό. Εἶ-ναι ὅμως ὀρθὸς ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο προετοιμαζόμεθα καὶ θὰ μᾶς ὁδηγήσει στό ἐπιθυμητό ἀποτέλε-σμα;

Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προσφέρει σή-μερα τὴ δυνατότητα νά ἐλέγ-ξου--με τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀπο-τε--λε-σματικότητα τῆς προετοιμα-σί-ας μας αὐτῆς μέσα ἀπὸ τὸ εὐαγ-γε-λικό ἀνάγνωσμα πού ἀκού-σαμε, μέσα ἀπὸ τὴν παραβολή τοῦ Με-γά-λου Δείπνου. Γιατί δὲν εἴμεθα μόνο ἐμεῖς πού προετοιμαζόμεθα γιὰ τὰ Χριστούγεννα, μόνο ἐμεῖς πού προετοιμαζόμεθα γιὰ τὴ συ-νά-ντησή μας Χριστό, ἀλλὰ καὶ ὁ Θεὸς πού προετοιμάζεται γιὰ τὴ συνά-ντησή μας μαζί του, γιὰ τὴ συνά-ντησή του μὲ τὸ πλάσμα του. Καί, ὅπως ἀκούσαμε στό εὐαγγε-λι-κό ἀνάγνωσμα, εἶναι ἤδη ἕτοι-μος γιὰ τὸ Μεγάλο Δεῖπνο πού προετοι-μάζει γιὰ χάρη μας. Εἶναι ἤδη ἕτοιμος καὶ μᾶς προσκαλεῖ νά συμ-μετάσχουμε σέ αὐτό.

«Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα». Ἐλᾶτε, μᾶς λέει, γιατί ὅλα εἶναι ἕτοιμα. Καί τί συμβαίνει τώ-ρα; Πῶς ἀνταποκρίνονται οἱ προσ-κεκλημένοι στό κάλεσμά του;

Θὰ περίμενε κανεῖς, ἀδελφοί μου, νά σπεύσουν ὅλοι νά ἀνταπο-κρι-θοῦν στὴν πρόσκληση καὶ μάλιστα μὲ πολλή χαρά γιὰ τὴν τιμὴ πού τοὺς γίνεται. Θὰ περί-με-νε κανεῖς νά ὑπάρχει συνωστι-σμός στὴν εἴσοδο. Ὅμως ἡ εἰκόνα πού μᾶς περιγράφει ὁ ἱερός εὐαγγελι-στής εἶναι ἐντελῶς διαφορετική. «Ἦρ-ξαντο πάντες ἀπὸ μιᾶς παραι-τεῖ-σθαι». Ἀρχισαν ὅλοι ἀμέσως νά πα-ραιτοῦνται ἀπὸ τὴν πρόσκληση. Ὅχι γιὰ σοβαροὺς λόγους, ἀλλὰ προβάλλοντας διάφορες εὐτελεῖς, θὰ ἔλεγα, δι-καιολο-γίες. Ὁ ἕνας εἶχε ἀγορά-σει ἕνα χω-ράφι καὶ ὁ ἄλλος ἕνα ζευ-γάρι βό-δια, καὶ γι' αὐτό δὲν μπο-ροῦ-σαν νά ἀνταποκριθοῦν στὴν πρόσκληση καὶ νά συμμε-τά-σχουν στό δεῖπνο. Καὶ ὁ τρίτος δι-καιολογεῖται ὅτι παν-τρεύτηκε καὶ δὲν μποροῦσε νά ἀφήσει μόνη τῆς τὴ σύζυγό του.

Προφάσεις καὶ δικαιολογίες εἶναι ὅλα αὐτά, γιατί δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ σημαντικό ἀπὸ μία τόσο τι-μη-τι-κὴ πρόσκληση σὰν αὐτὴ πού ἀπηύ-θυνε ὁ Χριστὸς πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὅμως αὐτοὶ ἀρ-νήθηκαν καὶ θεώρησαν τίς κο-σμι--κές τους ὑποχρεώσεις περισ-σό--τε-ρο σημαντικές ἀπὸ τὴν πρόσ-κλη--ση τοῦ Κυρίου, καὶ ἔχασαν ἔτσι τὴν εὐκαιρία καὶ δὲν ἀξιώθηκαν ποτέ νά παρακαθήσουν στό με-γά-λο καὶ οὐράνιο Δεῖπνο.

Νά, λοιπόν, ἀδελφοί μου, ποιό εἶ-ναι τὸ κριτήριό καὶ γιὰ τὴ δική μας προετοιμασία:

τό μέτρο τῆς ἀνταποκρίσεώς μας στήν πρόσ-κλη---ση τοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἱεράρ-χη-ση τῶν προτεραιοτήτων μας.

Ἄς ἐξε-τάσουμε τόν ἑαυτό μας καί ἄς δοῦμε καί ἐμεῖς τί κάναμε καί τί κάνουμε, ὅταν ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ διὰ τῆς Ἐκκλησίας του νά προετοιμασθοῦ-με γιά νά ἐορτάσουμε τήν ἐορτή τῶν Χριστουγέννων καί νά ἀνοί-ξου-με τήν καρδιά μας γιά νά τόν δεχθοῦμε. Ἀνταποκρινόμασθε σέ αὐτήν, συμμετέχοντας μέ τή νη-στεία, μέ τήν προσευχή, μέ τήν ἐξομολόγηση ἢ προφασιζόμασθε τίς ἄλλες ὑποχρεώσεις μας καί θεωροῦμε πιό σημαντικές τίς ἀν-θρώ-πινες προετοιμασίες μας γιά τή μεγάλη ἐορτή τῆς Γεννήσεως του ἀπό τήν προετοιμασία τῆς ψυ-χῆς μας;

Ἄς σκεφθοῦμε τί θά ἀπαντή-σου-με, ὅταν ὁ Χριστός θά μᾶς καλέσει τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων νά πᾶμε νά τόν προσκυνήσουμε στή φάτνη, νά τοῦ ψάλλουμε μαζί μέ τούς ἀγγέλους, νά τόν δεχθοῦμε στήν ψυχή μας. Θά ἐπιλέξουμε νά βρεθοῦμε κοντά του ἢ μήπως θά προτιμήσουμε μέ διάφορες προ-φά-σεις νά μείνουμε μακριά του;

Πρίν νά ἀποφασίσουμε, ἀδελφοί μου, τί θά ἐπιλέξουμε καί τί ἀπά-ντηση θά δώσουμε στόν Χριστό, ἄς σκεφθοῦμε ποιὰ ἦταν ἡ ἐπιλογή καί ποιὰ ἡ ἀπάντηση τοῦ ἁγίου πού τιμοῦμε σήμερα, ἰδιαιτέρως ἐδῶ στό Νεόκαστρο, τοῦ ἁγίου Μο--δέστου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσο-λύ-μων. Ἄς ἀναλογισθοῦμε πόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἀγάπη του γιά τόν Χριστό, ὥστε ὅχι μόνο προσέφερε τόν ἑαυτό του στήν ἀγάπη καί τή διακονία τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀδελ-φῶν του, θεραπεύοντας τόσο τούς ἴδιους ὅσο καί τά ζῶα τους ἀκόμη ἀπό τίς ἀσθένειες, ἀλλά καί ἐργάσθηκε γιά τήν ἀνακαίνιση τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων στούς Ἁγίους Τόπους, τά ὁποῖα εἶχαν κα-ταστρέψει οἱ Πέρσες, καί στό τέλος ὑπέμεινε γιά χάρη τοῦ Χρι-στοῦ καί τόν μαρτυρικό θάνατο.

Ἡ ἀγάπη, λοιπόν, τοῦ ἁγίου Μο-δέ-στου γιά τόν Χριστό μᾶς προσ-φέ-ρει ἕνα ἀκόμη κριτήριο γιά νά σταθμίσουμε τή δική μας ἀγάπη καί νά ἐλέγξουμε πόσο ἔτοιμοι εἴ-μεθα νά ἀκολουθήσουμε τήν πρόσ--κλησή του γιά νά τόν δε-χθοῦ-με στήν ψυχή μας καί γιά νά πα-ρα-καθίσουμε ἐν τέλει καί στό με-γά-λο δεῖπνο τῆς βασιλείας του.

Ἡ σημερινή μνήμη τοῦ ἁγίου Μο--δέστου μᾶς δίδει μία ἀκόμη εὐ-καιρία, ἀδελφοί μου. Ἄς τήν ἀξιο-ποιήσουμε, γιά νά ἐορτάσουμε καί ἐμεῖς τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὅχι μόνο μέ φῶτα καί στολίδια ἀλλά καί μέ τόν Χριστό μέσα στήν καρ-διά μας. Ἄς προετοιμασθοῦμε ἀπό τώρα. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίδει μέ τίς ὁμιλίες αὐτές ἀπό τά Εὐαγγέλια ἀλλά καί ἀπό ὅλη τήν παράδοσή της, τή δυνατότητα νά ἐτοιμασθοῦμε πνευματικά, γιά νά μήν ἔρθει ἡ ὥρα καί ποῦμε «ἅ, ἐμεῖς εἴχαμε χθές ρεβεγιόν, καί δέν μπορῶ νά πάω τώρα πρωί-πρωί στήν Ἐκκλησία γιά νά κοινωνήσω, νά λάβω τόν Χριστό μέσα στήν ψυχή μου» ἢ ὅ,τι ἄλλο, ἀλλά γιά νά ἀπαντήσουμε στήν πρόσκληση πού θά μᾶς ἀπευθύνει τήν ἡμέρα ἐκείνη τῶν Χριστουγέννων «μετά

φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε», καί γιά νά πάρουμε μέσα μας, στή φάτνη πού θά ἔχουμε ἤδη φτιάξει μέσα μας, τόν Χριστό. Ἄς προβληματισθοῦμε, ἀδελφοί μου, καί ἄς μή μείνουμε μόνο στά ὑλικά, καί αὐτά χρειάζονται, ἀλλά πάνω ἀπό ὅλα ἡ ψυχή μας ζητᾷ τά πνευματικά, ζητᾷ τόν Χριστό γιά νά ζήσουμε αἰώνια μαζί του. Ἀμήν.